

'nauczmy się żyć'

na peronach ludzkiej obojętności
stoimy, zasłaniając twarze
odpędzając od siebie natrętne myśli
skrywamy głęboko
na samym dnie swojego serca
największą tajemnicę

w przedziale siedzimy zawsze osobno
bo przecież trzeba zachować dystans
i wolimy bezmyślnie wpatrywać się w okno
bębnąc palcami po przetartym siedzeniu
niż zdjąć maskę i nareszcie przestać udawać

każdy z nas ma przecież prawo do błędów
każdego dnia uczymy się życia
czasem przychodzi miłość
o ile nie zamykamy przed nią drzwi
a kiedy wydaje nam się, że to właściwy moment
bo przez nagle uchylone okno zagląda promyk nadziei

to nic
po prostu przeciąg trzaska złudzeniami

mówimy:
nic się nie stało
to nawet nie boli
w głębi duszy skręcając się z rozczarowania
a zamiast serca
mamy już tylko zasupłany kłębek wełny

to nic

nadal
jesteśmy tylko
a może aż
LUDŹMI

Aleksandra Olbryt